

Het WK van 1950 of een groot spektakel in het kleine Moorslede

Dankzij de centen van Wiesten...

Zouden ze het geloven, daar in het plaatselijke Jeugdhuis Den Teirlink? Dat in 1950 een stel prille twintigers het klaarspeelde in het kleine Moorslede een soort Pukkelpop of Tomorrowland *avant la lettre* te organiseren. Zonder Dimitri Vegas & Like Mike weliswaar, maar wel minstens even 'mega': met tientallen biertenten, honderden luidsprekers, gigantische tribunes en dik 130.000 – hon-derd-der-tig-dui-zend! – toeschouwers. Voor het wereldkampioenschap wielrennen! Ja, ja, dát was nog eens 'een smete', in die teerlingbak van weleer...

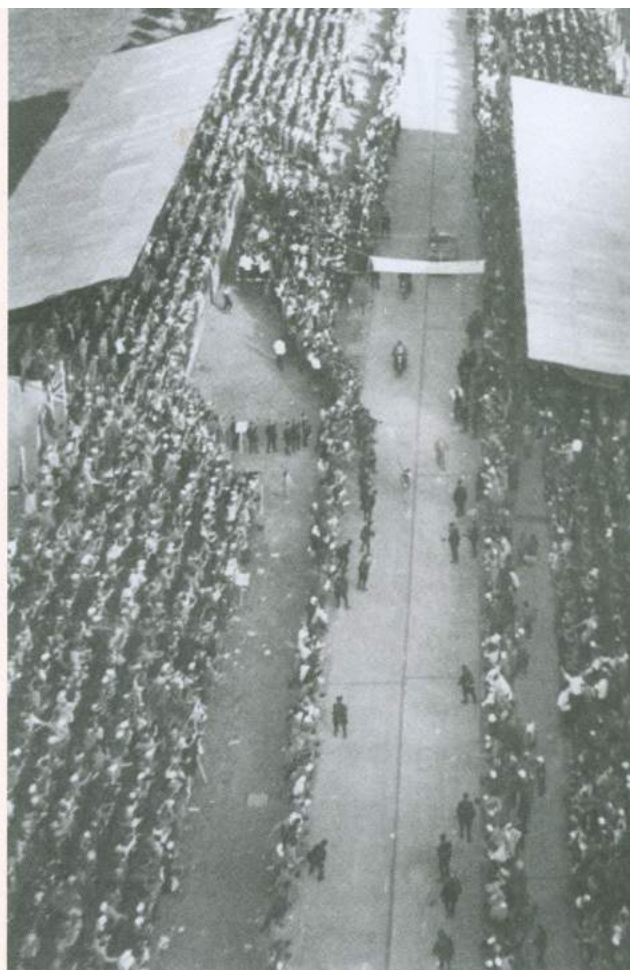
Tekst > Patrick Cornillie } Beeld > Maurice Terryn (collective KOERS); collectie familie Degezelle

"Mijn vader vertelde altijd dat hij zijn eerste koers organiseerde toen hij nog maar zestien was", zegt Nicole, dochter van kapper Antoine Degezelle uit de Dadizelestraat – 'Tone de coiffeur' voor de vrienden. "Of eigenlijk voor heel Moorslede, zeg maar, want gelijk wat er in het dorp plaats vond, Tone was er altijd en overal graag bij. Iets op touw zetten, regelen, coördineren, dat zat er bij hem van jongs af in. En dat is er nooit meer uitgegaan. Mijn vader was

de eerste voorzitter van het wielcomité, vervolgens ook voorzitter van 't voetbal en secretaris van de plaatselijke middenstandsvereniging. Hij organiseerde in Moorslede bals met vedetten als Bobbejaan Schoepen en Caterina Valente, speelde in het toneel, was speaker voor Radio Barco, schreef voor een aantal kranten en werd later zowaar ook nog schepen van sport." Kortom, coiffeur Degezelle leeft negen levens tegelijk. Hoe hij nog de tijd vindt

om te trouwen en een dochter te verwekken, god mag het weten. "Ik ben trouwens geboren in 1951, het jaar ná dat legendarische wereldkampioenschap", lacht Nicole. "Bijgevolg heb ik alles van 'horen zeggen'. Maar ik heb wel véél gehoord. Over al die *stoten* in Moorslede, daar waren ze jaren later nog niet over uitgepraat. Bovendien werd ik van jongs af aan ook overal bij betrokken. Zoals bij die fameuze na-Tourcriteriums die hier in de jaren 1960 en 1970 plaats von-

Briek Schotte wordt dé man van het WK in Moorslede. Meer dan 130.000 toeschouwers zijn getuige van de triomftocht van Briek.

Een helikopter staat niet alleen in verbinding met Radio Barco, maar heeft ook een fotograaf aan boord. Het resultaat is dit toch wel zéér unieke beeld van de finish – lang voor de uitvinding van de drone!

den. Het was de tijd van Van Looy en Anquetil, Merckx en Maertens. Ik mocht dan opdraven als bloemenmeisje. Zie maar, ik heb daar nog veel foto's van. Kijk, en al die schone *Italiaanders* bij wie ik mocht poseren: Felice Gimondi, Franco Bitossi!"

Ruhe- und Ordnungspolitik

Maar goed, terug naar het prille begin. In 1941 en dus in volle oorlogstijd. De jeugd zaagt en klaagt: in Moorslede valt niks te beleven. "Een dozijn tieners stelt voor, naar aanleiding van de jaarlijkse ommegang, een koers voor junioren te organiseren", steekt Rik Lybeer, voorzitter van de plaatselijke heemkundige kring, van wal. "In tegenstelling tot de Eerste Wereldoorlog stelt de bezetter zich bij dergelijke initiatieven nu wat soepeler op. Het Duits Militair Bestuur onder de leiding van generaal von Falkenhausen moedigt sportwedstrijden zelfs aan, >

Deelnemerslijsten voor het WK in Moorslede. Bij de amateurs staat winnaar Jack Hoobin nog niet vermeld. Naar verluidt was de Australiër pas één dag voor het eigenlijke WK ter plaatse.

zolang die maar passen in hun *Ruhe- und Ordnungspolitik*."

In Moorslede slaagt het jonge 'sport-comiteit' alvast in haar opzet. Het volk is er en spijs het oorlogsleed zorgt de koers toch voor enig vertier. Na de eerste editie geldt die van 1942 meteen al als het provinciaal kampioenschap. Marcel Ryckaert haalt het in een fel betwiste millimeterspurt van een struise Kempenaar, Rik Van Steenberghe. Die verblijft dat oorlogsjaar bij een gastgezin in Beveren bij Roeselare en zal als supertalent zowat alles winnen wat er in die periode bij de junioren in West-Vlaanderen te winnen valt. "Intussen zien Tone Degezelle en zijn kompanen het alsmat grootser", vervolgt Rik Lybeer. "Het daaropvolgende seizoen al organiseren ze een koers voor beroepsrenners. Naar een passende naam hoeven ze niet lang te zoeken. Moorslede is het geboortedorp van Jules Messelis, tweevoudig ritwinnaar in de Tour, en vooral van Cyriel Van Hauwaert, de eerste Belg die er in 1908 in slaagde klassiekers als Milaan-San Remo en Parijs-Roubaix te winnen."

Semiklassieker én velodroom

De Grote Prijs Van Hauwaert-Messelis is in 1943, 1944 en 1945 nog een gewone kermiskoers, maar het woord 'bescheidenheid' staat bij de heren Degezelle en co – nog altijd maar twintig jaar of daaromtrent – niet in het woordenboek. "De beroepsrennerswedstrijd, georganiseerd door de wielclub die voortaan gemakshalve Van Hauwaert-Messelis heet, promoveert tot een heuse semiklassieker: Brussel-Moorslede. Of een koers van de

PROFESSIONNELS 20-8-1950 BEROEPSRENNERS	
1. CYRIEL VAN HAUWAERT (Belg.) 2. JULES MESSELIS (Belg.) 3. MARCEL RYCKAERT (Belg.) 4. ALBERT DE GEZELLE (Belg.) 5. RIK VAN STEENBERGHE (Belg.) 6. JOHANNES VAN DER HAEGHE (Belg.) 7. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 8. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 9. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 10. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 11. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 12. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 13. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 14. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 15. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 16. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 17. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 18. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 19. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 20. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.)	21. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 22. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 23. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 24. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 25. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 26. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 27. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 28. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 29. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 30. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 31. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 32. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 33. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 34. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 35. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 36. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 37. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 38. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 39. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 40. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.)

CHAMPIONNATS SUR ROUTE WEGKAMPIOENSCHAPPEN MOORSLEDE	
AMATEURS 19-8-1950	LIEFHEBBERS
1. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 2. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 3. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 4. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 5. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 6. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 7. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 8. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 9. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 10. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 11. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 12. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 13. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 14. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 15. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 16. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 17. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 18. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 19. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 20. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.)	21. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 22. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 23. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 24. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 25. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 26. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 27. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 28. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 29. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 30. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 31. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 32. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 33. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 34. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 35. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 36. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 37. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 38. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 39. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.) 40. JACQUES VAN DER HAEGHE (Belg.)

"COIFFEUR ANTOINE DEGEZELLE LEEFT NEGEN LEVENS TEGELIJK. HOE HIJ NOG DE TIJD VINDT OM TE TROUWEN EN EEN DOCHTER TE VERWEKKEN, GOD MAG HET WETEN."

voordeur van de ene naar die van de andere. Onder de merknaam 'Cycles Van Hauwaert' is eerstgenoemde namelijk in Groot-Bijgaarden een fietsfabriek begonnen. Messelis bleef in zijn geboortedorp, waar hij langs de Roeselarestraat Café Des Sports runt. Eerste winnaar van Brussel-Moorslede wordt Maurice Desimpelaere, die na zijn wielercarrière trouwens, op de Markt – vlak naast het huidige jeugdhuis – Café Den Blauwvoet zal overnemen."

Het lijkt wel of ze elk jaar een tandje bijsteken, daar in Moorslede – zo zot zijn ze van de koers. Grote nieuwigheid in 1947 is de komst van een velodroom, waar voortaan ook de aankomst van Brussel-Moorslede plaats moet vinden. Bestuurder wordt Paul Hosten, zoon van de lokale brouwerij Franz Hosten-Bonte, leeftijdsgenoot en beste kameraad van Antoine Degezelle. "De velodroom kwam min of meer op

dezelfde plaats waar vóór de Eerste Wereldoorlog, de glorieperiode van Van Hauwaert en Messelis, al een piste had gelegen, ongeveer bij de latere Feestzalen Westhove", situeert Rik Lybeer dat zogeheten 'Stadion Sint-Acharius'. "De wielersbaan had een omtrek van 400 meter, inclusief steile bochten of 'virages' zoals dat in wielertermen heet. De kosten voor de aanleg ervan werden grotendeels betaald door Aloïs Huyghe, die op Westhove woonde – toen nog een grote herenhoeve."

De geldschietser...

Aloïs – in Moorslede simpelweg 'Wiesten' – Huyghe. De naam is gevallen en zal in de aanloop naar de wereldkampioenschappen van 1950 nog vaak voorkomen. Want met een semiklassieker en prestigieuze pistemeetings uitpakken, allemaal goed en wel. Paul Hosten, Antoine Degezelle en hun gezellen: ze zijn jong en ze willen wat. De passie voor de koers en het organisatietalent zijn er al. Maar hoe krijgen ze dat financieel altijd weer klaar? Daar is een derde eigenschap voor nodig: lef. Het lef om aan te kloppen bij een vent met poen. En wie is dat, daar in Moorslede..?

"Mijn vader herinnerde zich dat je bij Wiesten thuis altijd pakken geld zag liggen", beweert Nicole Degezelle. "Zomaar open en bloot: op de keukentafel, de schoorsteenmantel, het dressoir,

Antoine Degezelle (rechts) met de man van Radio Barco, die het hele WK door voor de wedstrijdcommentaar zal zorgen.

letterlijk overal. Werkelijk hele stapels. En niet zomaar met briefjes van twintig frank hé. Neen, biljetten van duizend! Hij was gefortuneerd én gul. Ik hoor het mijn vader nog navertellen: 'Als 't voor de koers is', zei Wiesten, 'dan moet ge maar pakken wat ge nodig hebt!'

Aloïs Huyghe is de kleinzoon van een Moorsledenaar, maar zijn ouders wijken uit naar het grensdorp Abele (bij Poperinge), waar hij in 1901 wordt geboren. Hij loopt college in het Noord-Franse Hazebrouck en keert in 1941 met zijn moeder terug naar Moorslede. Hij begint er een groothandel in groenten en aardappelen en trouwt met de twintig jaar jongere Rachel Bal. Huyghe, imposant van postuur, is een kleurrijk, bijna mythisch figuur. Maar hoe krijgt hij in zo'n korte tijd dat fortuin bijeen? Daarover doen in Moorslede – en verre omstreken – de spectaculairste verhalen de ronde.

Met Duits geld..?

"Als handelaar had je tijdens de Tweede Wereldoorlog alleszins niet veel te kiezen", omzeilt Rik Lybeer min of meer de vraag of Huyghe rijk geworden is met en door *den Duits*? "De bezetter was baas en *musste auch Kartoffeln essen*. Feit is dat Wiesten na de bevrijding alleszins werd opgepakt, op verdenking van collaboratie. Maar enkele dagen later kon hij alweer naar huis. Wiesten was zo'n

"PATATTENBOER ALOÏS HUYGHE BIEDT DIK VIER MILJOEN BELGISCHE FRANK OM HET WK NAAR MOORSLEDE TE HALEN EN STELT ZICH FINANCIËEL BORG."

kastaar die zich overal uit wist te praten. Méér zelfs, na de bevrijding stond hij dan weer in voor de bevoorrading van de geallieerde bezettingslegers. Patatten zijn patatten en, of ze nu voor Duitsers of Amerikanen waren, ze brachten in beide gevallen geld op. Wiesten Huyghe was gewoon een doorgewinterde commerciant, méér moet je daar eigenlijk niet achter zoeken. Stel – ik zeg wel: stél – dat hij rijk geworden is met *den Duits*, dan heeft hij Moorslede achteraf alleszins veel terug geschonken."

"Het verhaal gaat ook dat een bekend verzetsleider hem persoonlijk vrij is komen pleiten," vult Nicole Degezelle aan. "Bleek dat Wiesten actief lid was geweest van het Franse verzet. En tal van streekgenoten had gered van verplichte tewerkstelling in Duitsland, door de bezetters om te kopen met extra voedselvoorraden. Méér zelfs, door zijn goeie contacten in de hoogste regionen van het verzet, sleepte hij na de oorlog dat

fameuze contract in de wacht. Vanaf 1945 vertrokken vanuit zijn hofstede in Moorslede dagelijks tientallen legertrucks met aardappelen en groenten voor de Amerikaanse soldaten in Duitsland. Elke levering werd betaald met een valies vol contant geld."

Wat in Moorslede na de bevrijding alleszins blijft voortleven, is de koersgekte. Met Brussel-Moorslede en op zondag 27 juni 1948 er nog eens de organisatie van het Belgisch kampioenschap voor beroepsrenners bovenop. Achiel Buysse pakt de driekleur, voor Briek Schotte. Tussendoor zijn er vooral ook de vele pistemeetings. Met Wiesten Huyghe als scheutige sponsor halen Paul Hosten en Antoine Degezelle al de topvedetten van die tijd naar het Stadion Sint-Acharius. Van Rik Van Steenberghe tot Gino Bartali, van Ferdi Kübler tot de grote Fausto Coppi – *Il Campionissimo* hemzelve. Daarmee denken ze in het kleine Moorslede álles te hebben gezien. Maar dan moet eigenlijk het strafste nog komen!

Ouwe trouwe Cyriel

Als, na Luik en Floreffe, in 1950 de organisatie van de wereldkampioenschappen voor de derde keer aan België wordt toegekend, gaan de Franstalige kranten ervan uit dat de titelstrijd ook nu weer in Wallonië plaats zal vinden. Floreffe heeft andermaal zijn kandidatuur gesteld, net als Mettet, Francorchamps en Hoei. Maar dat is buiten, jawel... Moorslede – in casu – Wiesten Huyghe gerekend. De patattenboer biedt dik vier miljoen Belgische frank en stelt zich

Grote wielermecenas in Moorslede is Aloïs – Wiesten – Huyghe, die hier, na een pistemeeting, naast Fausto Coppi poseert. De man tussen Albert Sercu en Ferdi Kübler is voorzitter Antoine Degezelle

financieel borg. Het is een enorm bedrag voor die tijd, geen enkele Waalse gemeente kan daar tegenop. "Onderschat toch ook maar de rol van Cyriel Van Hauwaert niet bij de toekenning van dat WK", onderstreept Rik Lybeer. "De oud-renner zetelde intussen in het hoofdbestuur van de Belgische Wielerbond. En Moorslede lag hem nauw aan het hart; bij elke wielervedstrijd tekende hij present."

In nog geen tien jaar tijd is de Véloclub Van Hauwaert-Messelis uitgegroeid tot een dynamisch en goed geolied team, met de *fine fleur* van de plaatselijke jeugd. Grote gangmakers zijn en blijven voorzitter Antoine Degezelle en secretaris Paul Hosten, beiden 26 jaar. Maar toch. In 1950 telt Moorslede nog geen 7000 inwoners. Overall stellen ze zich de vraag: hoe kan en zal zo'n dorpje het klaarspelen een wereldkampioenschap te organiseren?

Het sportcomitee weet alleszins van aanpakken. Speciaal voor dat WK moet bijvoorbeeld nog het verzakte kasseistraatje vanuit het dorpscentrum naar de wijk Sint-Pieter worden heraangelegd. Geen sta-in-de-weg voor Wiesten Huyghe, die blijkbaar ook in allerlei ministeries relaties heeft. Door zijn tussenkomst krijgt de gemeente daarvoor een stevige staatstoelage. Ruim vijfhonderd rijkswachters zullen instaan voor de ordehandhaving. En in de Breulstraat wordt een tribune opgetrokken van bijna vijfhonderd meter lang, goed

"SPECIAAL VOOR DAT WK MOET HET VERZAKTE KASSEISTRAATJE VANUIT HET DORPSCENTRUM NAAR DE WIJK SINT-PIETER WORDEN HERAANGELEGD. GEEN STA-IN-DE-WEG VOOR WIESTEN HUYGHE, DIE BLIJKBAAR OOK IN ALLERLEI MINISTERIES RELATIES HEEFT."

voor 11.850 zitplaatsen en grotendeels betaald door, jawel, de *groenselmarchand*.

Eerst de mis, dan de koers

Omdat er in Moorslede geen hotels zijn, laten de organisatoren de buitenlandse renners en begeleiders in Ieper en Kortrijk logeren. De Belgische ploeg wordt bij burgers ondergebracht. Briek Schotte bijvoorbeeld logeert bij Antoine Ghekiere, ook al een brouwer en vader van de latere burgemeester Walter Ghekiere.

Op zondag 20 augustus 1950 staan in Moorslede veertig deelnemers aan de start. De zes die voor België zijn geselecteerd: Marcel Dupont, Stan Ockers, Valère Ollivier, Albert Ramon en de wereldkampioenen van 1948 en 1949 Briek Schotte en Rik Van Steenberghe. De Franse delegatie schuift Louison Bobet als kopman naar voren. Zwitserland heeft twee supersterren in koers: Ferdi Kübler en Hugo Koblet. Bij de Italianen ontbreekt Fausto Coppi door een bekkenbreuk, maar wel present

is Gino Bartali – onderweg luid aangemoedigd door zijn vele landgenoten die na de Eerste Wereldoorlog als metselaar of arduinkapper mee in de frontstreek aan de wederopbouw hielpen en in het Ieperse zijn blijven wonen.

Het wereldkampioenschap gaat over een afstand van 284 km of een plaatselijke ronde van 11 km, een grote lus van 87 km richting Ieper, Mesen-, Rode- en Kemmelberg, weer twee plaatselijke ronden van 11 km, een tweede keer de grote lus van 87 km en tot slot nog eens zeven ronden van 11 km in en om Moorslede. De zon is van de partij en bij de start staat al aardig wat volk. Onder de hoofdtribune en "... ten grieve van de toeschouwers..." houdt de pastoor tijdens de eerste grote ronde een eucharistieviering. Die wordt opgeluisterd door de harmonie Ypriana en weerklinkt door alle 320 (!) luidsprekers die Radio's Barco langs de plaatselijke omloop heeft opgehangen.

Dankzij de legendarische na-Tourcriteriums ('Avond van Vlaanderen') blijft Moorslede ook na 1950 een wielergedorp. Bloemenmeisje van dienst is dan telkens Nicole Degezelle, dochter van de voorzitter-organisator.

Het bier der kenners?

Van rechtstreekse televisiebeelden is nog geen sprake, maar toch zullen de 130.000 toeschouwers langs de plaatselijke omloop geen minuut van het wedstrijdcommentaar missen. Grote moderniteit is immers de helikopter die de hele tijd boven het peloton hangt en vanuit de lucht draadloos in verbinding staat met een wagen van Barco, die dan het hele koersverloop – zelfs vanuit de heuvelzone of bij de doortochten in Ieper – door diezelfde haut-parleurs jaagt. Van spijs en drank blijven de aanwezige supporters evenmin verstoken. Rond de plaatselijke omloop staan honderden bier- en worstenkramen. Merkwaardig is wel dat Moorslede twee brouwerijen telt, maar de organisatoren vanuit Nederland twaalf treinwagons of in totaal 12.000 bakken Amstel – 'Het bier der kenners' – laten aanrukken. Alhoewel, merkwaardig. De bestelling wordt geplaatst door een nieuw opgerichte groothandel, de 'Ets. P&J Hosten-A. Huyghe', zijnde Paul en Jacques Hosten en Aloïs Huyghe – of wie had u anders gedacht?

De deal met Amstel wordt weliswaar een tegenvaller. Of lustten de toeschouwers liever de plaatselijke brouwsels van Hosten-Bonte en Ghekiere? Na de koers zit Amstel alleszins met enorme overschotten. "Geen probleem", vindt Huyghe. "Zorg dat ge al het leeggoed

recupereert en deel aan de jonge gasten voor de rest van de avond de pinten gewoon gratis uit." Nicole Degezelle vult aan: "Er was niet alleen dat bier, ook veel belegde pistolets bleven onverkocht. Wel een hele camion vol. Die heeft men dan maar bij een buurman van Wiesten bij de varkens gekipt."

Wat vandaag de *catering* heet, hebben ze die dan verkeerd ingeschat, daar in Moorslede? "Neen, ze hadden vooral méér – nóg meer dan die 130.000 – toeschouwers verwacht. De toegang tot het lokale circuit was gewoon te duur. De prijzen gingen van 50 Belgische frank voor een gewoon ticket tot 500 frank voor een zitje op de tribunes. Daar kwam veel kritiek op. Eerder die zomer waren er in de textielsector nog grote stakingen geweest, omdat arbeiders er een schamele 13,50 frank uurloon kregen. Bovendien konden de wielersupporters elders, in Ieper of in het Heuvelland, waar de coureurs ook meerdere keren passeerden, gewoon gratis naar dat wereldkampioenschap."

Ijzeren Briek!

De passages door het West-Vlaamse Heuvelland doen trouwens hun werk. Veel van de favorieten hebben het glooiende parcours ferm onderschat. Terug in Moorslede voor de zeven lokale ronden zijn maar twintig renners meer in koers, waaronder nog alle zes de Belgen.

Er wordt slag om slinger gedemarreerd, uiteindelijk raakt een kopgroep van zeven voorop. Voor enkele favorieten, zoals Van Steenberghe en Bartali, gaat het te snel. Bij het ingaan van de laatste ronde muist Schotte er van onder. Er komen nog enkele tegenaanvallen, maar tevergeefs – zelfs gepatenteerde hardrijders als Middelkamp, Kübler en Schulte komen geen meter dicht. Het publiek gaat voor Ijzeren Briek uit de bol. Een West-Vlaming die wereldkampioen wordt in West-Vlaanderen, beter hadden ze het niet kunnen bedenken, daar in Moorslede. Gedreven door het enthousiasme vliegt Briek naar de meet en wint voor de tweede keer de regenboogtrui. De Nederlander Theo Middelkamp finisht als tweede op 1 minuut, de Zwitser Kübler is derde op 1'48". Verder volgen Gerrit Schulte, Louison Bobet, Albert Ramon, Stan Ockers, Emile Idée, Wim van Est en Willy Kemp. ●

Patrick Cornillie (1961) publiceerde al talloze boeken over de koers. Zijn laatste vrucht staat in het teken van het WK en kreeg de titel 'Het WK Wielrennen. 100 sterke verhalen over de regenboogtrui' (uitgeverij Lannoo)

